

Уважать, що політична корупція притаманна переважно країнам, які розвиваються або перебувають у трансформаційному стані. Проте гучні скандали, що час від часу виникають у країнах розвинутих демократій, свідчать, що й ці країни також не мають стійкого імунітету проти політичної корупції. Наслідки політичної корупції виявляються насамперед у політичній сфері та полягають у тому, що такий вид корупції змінює сутність політичної влади, знижує рівень її законності як усередині держави, так і на міжнародній арені; порушує принципи формування й функціонування владних інститутів, демократичні засади суспільства та держави; підриває політичну систему; породжує відчуження влади від народу, знижуючи залежність держави від її громадян; дестабілізує політичну ситуацію; підпорядковує державну владу приватним і корпоративним інтересам. Індикатором здатності держави й суспільства до подолання політичної корупції має стати поява державного діяча (діячів), який публічно візьме на себе зобов'язання беззастережного слідування світовим стандартам антикорупційної поведінки і зможе власним прикладом довести здатність їх реалізувати, зуміє заручитися підтримкою громадськості у своїх антикорупційних ініціативах. Отже, головною передумовою успіху протидії політичній корупції в Україні була й залишається політична воля.

Вихід один: кардинальні зміни принципів формування та діяльності владних інститутів, демократичні зміни головних носіїв державної влади, тобто невідкладні якісні зміни нашої влади. Питання одне: хто і як це зможе зробити найближчим часом?

Казмирчук С.
НТУ «ХПИ»

К ВОПРОСУ О ПРОБЛЕМАХ ПОЛИТИЧЕСКОЙ АКТИВНОСТИ УКРАИНСКОЙ МОЛОДЁЖИ

Актуальность темы обусловлена в первую очередь тем, что поддержка и участие молодежи, которая несёт за собой прогрессивные идеи, интересы, требования, открытость, правдивость и резкую оценку ошибочных действий, крайне важна при создании и развитии любого сообщества. Все идеи касательно развития последнего всегда были и будут связаны именно с молодёжью.

На данном этапе развития социальных отношений в Украине молодёжь интересуют в первую очередь основополагающие, базовые условия для реализации своего потенциала и «становления на ноги». От

государства в этом направлении должна оказываться посильная поддержка. Именно благодаря этому возникнет желание создавать и поддерживать молодёжные организации и союзы, а благодаря им возникнут и сформируются новаторские идеи, которым был бы присущ обширный плюрализм, способствующий решению существующих разногласий и проблем. За счет ощущения собственной значимости для общества будет формироваться культура последнего, развиваться и закрепляться активная политическая позиция молодежи. В нашем обществе молодёжь и, в частности, её интересы игнорируются, что имеет негативные последствия. Влияние на неё оказывается не напрямую, а в большинстве случаев через применение различных льгот. Это оказывает пассивное воздействие, что не активизирует политическое сознание молодых людей.

Политическая культура молодёжи, её отношение к политике и убеждения ныне преимущественно сформированы вокруг понятий «думают только о себе», «нерасчетливы», «ради власти готовы на все», «крайнее несоответствие занимаемой должности». Какие-либо чёткие долгосрочные установки от правящих политических сил отсутствуют, что создает неуверенность молодёжи в своём будущем и своей защищённости со стороны государства. Политические ценности и традиции в последнее время практически не поддерживаются, что способствует нежеланию изучать и расширять свой политический кругозор. Культура политического участия молодёжи находится на незначительном уровне, за исключением некоторых местных органов самоуправления. Полноценное участие молодёжи в политической деятельности невозможно из-за имеющихся возрастных ограничений. Возможно, это является отрицательным моментом, но с другой стороны – допускать человека с отсутствием необходимых, обширных знаний в столь важную сферу не следует.

Конограй Д.
НТУ «ХПИ»

М. ВЕБЕР И КАПИТАЛИЗМ

Почавши з вивчення проблеми, яку роль у формуванні сучасного капіталізму з його культом раціональності відіграла зміна релігійної етики у зв'язку з переходом до протестантизму, М. Вебер виявився реальним очевидцем капіталістичного розвитку як панівної ідеології, тому він на власному досвіді міг зробити багато висновків щодо цього явища.